

بیانات مقام معظم رهبری در اجتماع بزرگ مردم اهواز - 18 / اسفند / 1375

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا ونبينا ابي القاسم المصطفى محمد و علي آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين، الهداة المهديين، سيما بقيه الله في الارضين. قال الله الحكيم في كتابه الكريم: بسم الله الرحمن الرحيم. يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءكم جنود فارس لنا عليهم ريحا و جنودا لم تروها و كان الله بما تعملون بصيرا. اذ جاءوكم من فوقكم و من اسفل منكم و اذ زاغت الابصار و بلغت القلوب الحناجر و تظنون بالله الظنونا. هنالك ابتلي المؤمنون و زلزلوا زلزالا شديدا.

در سال 1359، این شهر و این استان، در معرض یک آزمایش عظیم خونبار الهی واقع شد. دست دشمن، نقشه استکبار، برنامه ریزی دستگانهایی فعال صهیونیستی و استعماری، همه با هم این طور ترتیب دادند که این بخش از میهن عزیز ما، در معرض یکی از سخت ترین آزمایشهای الهی خونبار قرار گیرد. جنگ تحمیلی، هشت سال به طول انجامید؛ یعنی از سال 1359 تا سال 1367. در این مدت، شما مردم شجاع و دلاور این استان، در معرض این امتحان بسیار دشوار قرار داشتید. البته دشمن، جنگ را بر خوزستان تحمیل نکرد؛ بر ایران تحمیل کرد و همه ایران در مقابل او قیام کردند تا از کشور دفاع کنند؛ اما خوزستان در معرض سخت ترین و شدیدترین ضربات دشمن قرار گرفت و به وسیله دشمن، بیشترین فاجعه آفرینی در این استان واقع شد و مردم این استان، از زنان و مردان و حتی افراد مسن و نوجوانان، در معرض امتحانی بسیار سخت واقع شدند تا جنگ تمام شد. بیش از همه مردم کشور، مردم استانهای مرزی و بیش از همه ی استانهای مرزی، استان خونبار خوزستان، رنج جنگ را تحمل کرد.

توجه کنید؛ هشت سال از پایان دوران جنگ تا امروز می گذرد. در این هشت سال دوم هم - که هشت سال دوران سازندگی است - باز ملت ایران در یک حرکت بزرگ و هماهنگ، به کار سازندگی ویرانیها و ترمیم خرابیهای این کشور پرداخته است؛ چه خرابیهای ناشی از جنگ به طور مستقیم، چه خرابیهای ناشی از جنگ به طور غیرمستقیم و چه ویرانیهای ناشی از طول حکومت طواغیت، قبل از برافراشته شدن پرچم اسلام در این کشور.

امروز من می خواهم در مقابل شما مردم عزیز اهواز و برادران و خواهرانی که از شهرهای دیگر این استان در این جا اجتماع کرده اید و یا از روستاها و مناطق عشایر نشین از سرتاسر این استان به این جا آمده اید، این مطلب را بگویم که به برکت اسلام، ملت ایران هشت سال جنگ خونبار تحمیلی را با قدرت گذراند و اجازه نداد که دشمنان ایران و اسلام و نظام جمهوری اسلامی - که یک جبهه متحد در سرتاسر دنیای استکبار را تشکیل می دادند - بتوانند یک وجب از خاک این ملت و از خانه مقدس این امت بزرگ و شجاع و سرافراز را تصرف کنند و بعد از گذشتن آن هشت سال دشوار، توانست با سرعت و جدیت و مهارتی تحسین برانگیز، ویرانیهای جنگ را ترمیم کند؛ بلکه کشور را هم بسازد. این، از برکت اسلام است. من امروز در مقابل شما عزیزانم، مردم شجاع و مؤمن و بااخلاص منطقه خوزستان و شهر اهواز و دیگر شهرهای این استان - که بخشی از ملت بزرگ ایران هستید - می خواهم بگویم که جمعبندی هشت سال جنگ و هشت سال تلاش بعد از جنگ این است که اگر ملت ایران متحد باشد - آن چنان که هست - اگر پایبند به احکام اسلام باشد - آن چنان که هست - اگر همّت بر سازندگی کشور بگمارد - که گمارده است - هیچ قدرت و نیرویی، حتی نیروی متحد استکبار و استعمار در سرتاسر عالم هم نخواهد توانست به این ملت شجاع و مقاوم و با ایمان و مصمم و کارآمد و به این کشور و این نظام مقدس، کوچکترین خدشه و ضربه ای وارد کند. این، نه شعار بی محتوا و نه فقط حرف است؛ این عمل است. صحنه عمل هم این خوزستان است.

من روزی را در این شهر دیدم که در هر ساعتی، صدها گلوله خمپاره، از لوله های خمپاره انداز دشمن - که در نزدیکی اهواز موضع گرفته بود - بر سر این خیابانها فرو می ریخت. آن روز، فقط رژیم بعثی نبود که به ما حمله کرده

بود. پشت سر رژیم بعثی، مجموعه ای متشکل از امریکا و دولتهای استکباری و ارتجاعی منطقه و دست نشانندگان استعمار و همپیمانان پنهانی صهیونیستها بودند که هم‌تشان هم این بود که پرچم اسلام را در این کشور فرو بخواهاند و از بین ببرند و نهضت اسلامی را نابود کنند و نگذارند که ملت ایران متمسک به اسلام باشد. چرا؟ چون می‌دانند که اگر ملتی متمسک به اسلام شد، دیگر دشمنان - هر چه هم به حسب ظاهر و با ابزار مادی قدرتمند باشند - نخواهند توانست آن ملت را وادار به کاری کنند، یا از کاری باز بدارند و چیزی را به آن ملت تحمیل نمایند. آن ملت با افکار بلند اسلامی، راه خود را پیش خواهد برد؛ همچنان که ملت ایران پیش برد و شما مردم عزیز خوزستان، یک بار در ماجرای جنگ تحمیلی و یک بار قبل از ماجرای جنگ تحمیلی، به دهها سال توانسته اید از خود آزمایش بسیار درخشانی را در تاریخ به یادگار بگذارید.

دوران جنگ تحمیلی را همه می‌دانند. هیچ کس نیست که نداند مردم خرمشهر و آبادان و مردم شجاع و غیور و مؤمن اهواز یا دزفول و دیگر شهرهای این استان، در مقابل دشمنی که می‌خواست ملت شهرها را خالی کند، چه عکس‌العملی نشان دادند. جوانان و پیرمردان و مردان و زنان ایستادند و مبارزه کردند و جنگیدند. من در سوسنگرد، یک زن مسلمان شجاع را دیدم که مردم سوسنگرد می‌گفتند او در هنگام حضور نیروهای متجاوز در این شهر، با چوبدستی خود، چند متجاوز را به خاک انداخته و نابود کرده است! در سرتاسر این استان ممتحن و مجرب، مردان و زنان و خانواده‌ها، شهریها و روستاییها، عشایر عرب و لُر و بختیاری و مردم فارس که در این استان هستند، همه و همه در کنار یکدیگر و دست در دست هم، در مقابل متجاوزان ایستادند. البته ملت ایران به کمک استانهای مرزی آمد - در این شکی نیست - و آزمایش بزرگ، آزمایش ملت ایران بود؛ اما چه کسی است که نداند استانی که در کنار مرز است، در مقابل اولین حملات دشمن، چه شکنجه و درد دشواری را تحمل می‌کند. و این استان، هشت سال این دشواری را تحمل کرد و ایستاد و فداکاری نمود.

در دوران قبل از انقلاب اسلامی - یعنی شاید هفتاد، هشتاد سال قبل از این - باز مردم مؤمن و علمای خوزستان، در مقابل تجاوز انگلیسیها ایستادگی کردند. آن هم یک تجربه دیگر است. مردم این استان، در چنین کارهایی بسیار با عظمت و پرشکوهی، سابقه دارند. البته همچنان که همه می‌دانند، آحاد ملت ایران به برکت اسلام توانستند در طول جنگ تحمیلی، در همه شهرها و استانها شگفتی بیافرینند. مردم این استان، در درجه اول در مقابل دشمن این ایستادگی را کردند. بعد از دوران جنگ تحمیلی هم باز در این استان، تلاش و کار سازندگی، جزو بهترین نمونه‌های سازندگی در سرتاسر کشور بوده است.

همه دنیا و همه ملتها و دولتهایی که مسائل ایران را تعقیب می‌کنند، باید بدانند ملتی که زنده است، در کار خود هرگز در نمی‌ماند، به زانو نمی‌افتد، در مقابل دیگران تسلیم نمی‌شود، احساس احتیاج به هیچ ملتی دیگری نمی‌کند. ملت ایران، یک ملت زنده است و می‌تواند خود را اداره کند. آن کسانی که سعی می‌کنند افکار و نظرات و سیاستهای استعماری خود را بر ملت ایران تحمیل کنند، امروز و در آینده و همیشه باید بدانند که تا ملت ایران در صحنه است، تا نظام جمهوری اسلامی این پرچم برافراشته را در سطح جهان به اهتزاز درآورده است، تا وقتی که میان مسؤولان و ملت، این پیوند مستحکم برقرار است، نسبت به ایران اسلامی و این ملت، هیچ تحمیلی مورد قبول قرار نمی‌گیرد. ملت ایران، عازم و مصمم است که راه سازندگی کشور و راه بنای جامعه مورد علاقه خود را بدون اتکا و اعتنا به سیاستهای دیگران و بدون این که اجازه دهد کسی در امور این کشور دخالت کند، خودش ادامه دهد و پیش ببرد. نمی‌توانند بر ملت و دولت ایران، چیزی را تحمیل کنند.

عزیزان من! ما یک دوره انقلاب را پشت سر گذاشته ایم که تجربه بسیار دشواری بود. امروز دنیای اسلامی، از تجربه انقلاب ملت ایران استفاده می‌کند و قدمهایی این ملت را در بسیاری از قضایای خود دنبال می‌نماید. خیلیها در دنیا از ملت ایران تقلید می‌کنند. بعد از آن، مرحله دفع هجوم دشمن را گذرانیدیم که مرحله بسیار سختی بود. گفتم که

دشمن هجوم آورد؛ با این نیت که شاید بتواند انقلاب را به زانو درآورد و ملت ایران را از انقلاب خود پشیمان کند. فکر ساده لوحانه ای بود؛ اما این فکر را معمولاً مستکبران عالم نسبت به ملت‌هایی که به پا خاسته اند، می‌کنند. این اشتباه را تقریباً نسبت به همه مرتکب می‌شوند. البته بعضی از ملت‌ها شکست می‌خورند و بعضی دیگر در مقابل هجوم نظامی دشمنان - که معمولاً با برنامه ریزی بین المللی همراه است - عقب نشینی می‌کنند؛ اما ملت ما در آن مرحله هم بحمدالله پیش رفت و موفق شد و یادگار بارزشی در تاریخ جهان و تاریخ ملت‌های پیاخته بجا گذاشت. این هم مرحله دوم بود.

مرحله سوم، مرحله ساختن و نوسازی ایران از لحاظ ترمیم ویرانی‌ها - نوسازی مادی - است. این مرحله، بلافاصله بعد از جنگ شتاب گرفته است. البته از اول انقلاب، این نوسازی به اشکال و انحایب وجود داشت؛ اما جنگ فرصت و اجازه نمی‌داد که شتاب لازم را پیدا کند. بعد از دوران جنگ، بازسازی و نوسازی شتاب لازم را پیدا کرد. امروز شما در استان خوزستان، در استان‌های مرزی، در استان‌های جنگزده و در همه استان‌های کشور، هر جا ملاحظه کنید، کار و تلاش و حرکت و سازندگی و تولید و ابتکار و به معرض بروز درآوردن استعداد‌های ملت ایران و تولید ثروت ملی و استخراج ذخایر عظیم ذی‌قیمتی که خدای متعال در اختیار این ملت قرار داده است و امثال اینها را مشاهده می‌کنید.

این هم هنر بزرگ ملت ایران است. یعنی در کنار ملت‌هایی که بعد از جنگ‌های خانمان برانداز، ده سال، بیست سال، سی سال زحمت کشیدند، تا بتوانند کشور خودشان را آباد کنند، وقتی ملت ایران را ملاحظه می‌کنیم، می‌بینیم که در ظرف هشت سال، قدم‌های بلندی برداشته است. نمی‌توانیم بگوییم سازندگی و نوسازی کشور، به نقطه پایان رسیده است؛ اما قدم‌های بلندی برداشته شده است که این هم تجربه و گام سوم ملت ایران در انقلاب به حساب می‌آید و بسیار ارزشمند است. اگر ما همیشه می‌گفتیم که بعد از جنگ جهانی دوم، بعضی از ملت‌ها توانستند خودشان را در مدت زمان کوتاهی از خاک بلند کنند و زندگی را دوباره سرشار از زیبایی نمایند و بسازند و بعضی از ملت‌ها را اسم می‌آوردیم، مطمئنیم که ملت ایران در این جهت، اگر از آن ملت‌ها جلوتر نباشد، یقیناً عقبتر نیست. این هم قدم سوم.

اما قدم چهارمی که وجود دارد، نوسازی معنوی ایران است؛ یعنی استقرار عدالت اجتماعی به معنای کامل. البته این قدم چهارم هم برداشته شده است؛ منتها باید روز به روز شتاب بیشتری پیدا کند. در یک نظام اجتماعی، عدل از همه چیزها بالاتر و باارزشتر است. عدالت، هدف تشکیل نظام‌های الهی و فرستادن پیامبران خداست. عدالت، از بین رفتن تبعیض و فقر و جهل و محرومیت و نادانی‌های نفوذ و رسوب کرده در اذهان بخشی از مردم در گوشه و کنار کشور، چیزهایی است که باید انجام گیرد. ما اگر سازندگی را باز هم پیش ببریم، اما در جهت استقرار عدالت و از بین بردن تبعیض و ایجاد برابری حقوق و احیای کرامت زن و مرد مسلمان فعالیت نکنیم، موفقیتی به دست نیاورده ایم. موفقیت، آن وقتی است که بتوانیم معنویت و دین و اخلاق و عدالت و معرفت و سواد و توانایی‌های گوناگون را در میان جامعه مستقر کنیم.

البته نظام جمهوری اسلامی، از روز اول این شعار را داده و به دنبال آن حرکت کرده است. خدا را شکر می‌کنیم، دستگاه‌هایی که ظلم و تبعیض از وجودشان می‌تراوید و ناشی می‌شد، در این مملکت از بین رفتند. پادشاهی، دستگاه پادشاهی، دستگاه‌های زورگویی، دستگاه‌های فرعون، دستگاه‌های اشرافیگری، دستگاه‌هایی که همه هم‌تشان تأمین دنیایی خود به قیمت نابود کردن دنیا و آخرت دیگران بود، نابود شدند و از بین رفتند. امروز ملاک، دین و تقوا و اخلاق است. جوان و زن و مرد و اقوام مختلف ما، همه به دنبال معنویتند و به فضل پروردگار، مسؤولان کشور و دولتمردان ما، به دنبال استقرار عدالتند. این، آن قدم چهارم است. این، قدم اصلی و کار اساسی است، تا بتوانیم جامعه اسلامی را یک جامعه عادلانه - به معنای حقیقی - قرار دهیم. خدا را شکر می‌کنیم که مردم ما

عدالتخواهند و با تبعیض و ظلم و زور و خصوصياتي که متعلق به یک جامعه طاغوتي است، مخالفند؛ باید هم مخالف باشند.

من امروز که با جمعیت عظیم شما مواجه شدم، آثار محبت و لطف و مهربانی و صفا را مثل همیشه در چهره شما مردم عزیز اهواز و شما مرد و زن عزیزی که از شهرها و روستاهای مختلف آمدید و این استقبال گرم و پرشور را به عمل آوردید و این اجتماع بزرگ را در این جاتشکیل دادید، مشاهده کردم. شما خاطره های متعددی را در من احیا کردید. این، همان اهواز سال 58 است. در آن موقع که من به این شهر آمدم، وقتی بود که مردم اهواز با کمال غیرت و استقامت نسبت به انقلاب می جوشیدند و انقلاب را مثل جان خودشان دوست می داشتند. عده ای تحریک شده به وسیله قدرتهای بیگانه و با استفاده از شعارهای فریبنده، در میان مردم افتاده بودند، شاید بتوانند قومیتها را دامن بزنند و اختلاف ایجاد کنند. بعضی به اسم عرب و بعضی به اسم غیرعرب، ایجاد اختلاف می کردند. مردم، عجم و عرب ندارند. مردم در دوران انقلاب، مثل پاره های فولاد در مقابل دشمن ایستادند. خصوصیت این مردم، مسلمان بودن، ایرانی بودن، ایستادگی در مقابل متجاوز و در کنار هم بودن است.

مردم استان خوزستان از روز اول، محبت اهل بیت علیهم السلام را در دل خود پروراندند. من نکته ای را به شما بگویم. ملت ایران، مکتب اهل بیت را از دو جا گرفته است. در واقع، همه ملت ایران برای تشیع، وامدار دو مجموعه انسانی هستند: یکی اهواز است و یکی جبل عامل. در ایران، یکی از مراکز محدود و معدودی که از هزار و دویست سال قبل، پایگاه مکتب اهل بیت بود، همین شهر اهواز شما و منطقه خوزستان است که همیشه تشیع و دین و محبت و معارف اهل بیت را گرفته و آن را به بقیه مردم ایران منتقل کرده است. عده ای می خواستند بین این مردمی که با این خصوصیات تاریخی، عربشان، فارسشان، لرشان، دزفولی شان، شوشتری شان، از قومیتهای مختلفشان، با لهجه های گوناگونشان در کنار هم ایستاده اند، اختلاف بیندازند که بحمدالله تیرشان به سنگ خورد.

آن چه که در پایان این صحبت می خواهم به همه شما برادران و خواهران بگویم، دو مطلب است: یکی در درجه اول اهمیت است، یکی هم در درجه بعد. آنچه که مهمتر است، این است که در سرتاسر کشور اسلامی ما و میان همه این ملت سرافراز، آن چیزی که از روز اول انقلاب، بلکه از پیش از انقلاب تا امروز، موجب شده است که دشمن نتواند هدفهای خود را عملی کند، عبارت از وحدت کلمه اقشار مختلف مردم است؛ یعنی اتحاد همه قومیتهای ایرانی، همه برادران و خواهران، همه قشرها، همه لهجه ها، همه زبانها، همه استانها؛ وحدت بر محور افکار و رهنمودهای انقلابی اسلام که به وسیله امام بزرگوار مطرح شد و پایه های این حکومت و این نظام را به وجود آورد و به فضل پروردگار از روز اول، روحانیت مبارز و انقلابی و مردمی، ذهنها را با این افکار آشنا کرد. این، توصیه و حرف اول من به شما مردم عزیز خوزستان است. شما بحمدالله از خود خوزستان، روحانیت انقلابی و خوش سابقه و امتحان داده خوبی در این استان دارید. شرط اصلی این وحدت در استان برقرار است؛ یعنی عناصر مؤمن در سرتاسر استان، این وحدت را تجربه کرده اند. باید وحدت کلمه را همچنان که در گذشته بوده است، حفظ کنید. زبان و لغت و قومیت و نژاد در استان، هیچ نباید به این یکپارچگی صفوف شما مردم عزیز اندکی خدشه وارد کند. این، آن مطلب مهمتر و اساسیتر است. به همه ملت ایران هم این توصیه را می کنیم و به فضل پروردگار، ملت ایران هم همیشه پاسخ مثبتی داده است و در آینده نیز خواهد داد.

نکته دوم که از لحاظ اهمیت، بلافاصله بعد از آن نکته اول است و بخصوص در استان شما و بعضی از استانهای دیگر باید مورد توجه قرار گیرد، این است که من طبق گزارشها اطلاع پیدا کردم که هنوز در گوشه و کنار این استان و در بعضی جاها، عادات غلط و جاهلی نسبت به زن مسلمان وجود دارد؛ عاداتی که زن را از استقلال و شخصیت خود و از کرامتی که اسلام برایش معین کرده است، محروم می کند. در دوران نظام اسلامی، این طور زواید فکری و خرافات، قابل قبول نیست. من از بانوان - که در درجه اول خود بانوان باید بخواهند که بر طبق سیره اسلامی با آنها

عمل شود - و همچنین از همه برادران - چه برادران عرب، چه برادران بختیاری و لُر، یا برادران دیگر - خواهش می‌کنم که اگر در میان آنها عادات و روشهای غلطی از گذشته نسبت به زنان باقی است، آن را کنار بگذارند، تا خواهران هم بتوانند در میدانهای اجتماعی وارد شوند، تحصیل علم و معرفت کنند، خانواده‌ها را آباد کنند، فرزندان با معرفت و باکمال و عاقل و آینده‌سازي را تربیت کنند، یا در هر میدان دیگری که می‌خواهند یا می‌توانند، فعالیت نمایند. این، آن چیزی است که اسلام خواسته است و به فضل پروردگار بایستی در نظام جمهوری اسلامی تأمین شود. امیدوارم خداوند متعال، همه شما را مشمول لطف و رحمت و فضل خود قرار دهد. من مجدداً از همه شما تشکر می‌کنم و امیدوارم که مشمول الطاف الهی باشید.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته